

Örnek, Sedat Veyis 1949 “Mezarlıktan Bir Kaçış”, *Sivas Hakikat Gazetesi*, 10 Temmuz,
Sayı 132, 3.

Bu Şehrin içinden:

Mezarlık'tan bir kaçış...

Yazan: Sedat Veyis Örnek

Mezarlığa girdiğim vakit hava kararmak üzere idi. İçimde bir tuhaf; ezik ezik, kaygan kaygan bir takım hisler vardı. Gözlerimi kısmış, alınımı kırıştırmıştım galiba?

İçinde haşır neşir olduğum bu şehre, bu şehrin boyalı kadınlarına dükkânların hasis çingeneleler misali vitrinlerine karşı beslediğim irili ufaklı ihtiraslarım, sim siyah itiyatlarım, sarhoş düşüncelerim beni mezarlığın kapısında bırakıp, ters yüzü şehre dönmüşlerdi. Ah! Beni bu şehre bağlayan manasız bağla. Sizler ne zaman kopacaksınız? Ne zaman ben taşı boş hislerimin esiri olacağım. Ne zaman caddenin ortasında cigaramı serbestçe ateşliyeceğim.

Mezarlığın her tarafına kılcal damarlar gibi kol veren ana patikadan mezarlık ta yürür gibi yürüdüm. Ne için geldiğimi bilmiyordum. Gelmişim işte. Parka, sinemaya, yahut çirkin kızımın mahallesine gideceğime, buraya gelmişim. Laletain bir mezarın başında durdum. Bu harap bir mezardı, Baş ucunda ki taş, tomurcuk tomurcuk yeşil bir pasla kaplanmıştı. Üstünde ki yazıyı okumak için, insanın hiç yalnayak gezmemiş, suis timal yapmamış, mebzul miktarda A vitamini almış olması lâzımdır. Fakat okudum. "Aptullahın Ruhuna Fatihâ. 1327 - 1945," Şunları düşündüm:

"Bu Aptullah ölmeden evvel muhakkak seviyordu. Muhakkak sevdiği yemekler, sevdiği parkılar vardı. Belki karanlık bir sokakta bir frengili kadını zorla öptüğü olmuştur. Belki.. Ne lüzumu var bunları sıralamaya. Aptullah efendi (Allah gani gani rahmet eylesin) bir insanın yapacağı veya yapamayacağı bir çok şeyleri yapmıştır. Fakat ölmüş işte. Zatürredenmi öldü, basurdanmi öldü, kara sevda yüzünderi mi? Orası bilinmez. Ölmüşsya Biz ona bakalım. İnsanın zoruna gidiyor doğrusu. Tabii; yaşayan insanın. Meselâ benim "Ölüm Alahın emri, ayrılık olma saydı," Yok canım. Aynı gün dini imanı var yine. Ölüm hepimiz için mukadder olduğu halde, bunun iki kere ikinin dört ettiği basit cebir

katiyeti olduğunu biliriz. Genede inanmayız.

Gerçi ölümü aklımıza getirdiğimiz çok olur. Meselâ yolda bir tabut görsek, bir an ihtiraslarımızdan, o anda yaptığımız işten vaz geçer gibi oluruz. Dünya ölümlü olduktan sonra, ne lüzumu var deriz. Deriz ama yine bildiğimizi işleriz..

Hem insanın genç yaşta ölmesi fena şey. Tadına doyulmamış bir dünyanın var, penbe hayellerin var, yeşil gözlü bir sevgilin var. Bunların hepsine birden veda. Hem insan oğlu çok nankördür. Çabuk unutulurlar. Dört kişi omuzunda gitmeye gör. Birde üstelik tutarlar, mezarlıkta rakı içerler, esrar çekerler, kefen soyarlar. "Mezar arasında ufacık taşlar, insan sevdiğine hançermi saplar," Bu tür küde aklıma aniden geldi. Ama manzaraya uyar bir türkü. Ya aklıma: "Karakolda Ayna var..", gelseydi.

Sonra uyumuşum Aptulla efendinin mezarı başında. Hasta olmuşum hararetim 41 dereceye çıkmış. Gözlüklü, yüzü buruş buruş doktor, Stropomiu tedavisi yapmış, fakat iyi olmamışım. Bir akşam üzeri cactayı çekmişim. Anam saçlarını yolmuş. Dostlarım; yazık oldu demişler.. Defnedilmişim. Sorgu sualim yapıldıktan sonra doğru cehenneme. Orda cayır cayır yanarken. Birde uyandım. Müthiş terlemiştim. Hava iyice kararmıştı. Kayuklu mezar taşları, lahti ağaçları şekil değiştirmişlerdi san

ki. Derhal toparlandım. Acele acele yürüyerek mezarlıktan çıktım. Hayır kaçtım. Ölüm korkusu beni alabildiğine sarıtmıştı. Yola çıkınca, köşedeki dilenciye bir 50 lik toka ettim. O; Allah uzun ömürler versin efendi, diye dua etti. 5 kuruşa satını aldığı bu dua ile biraz ferahlar gibi oldum. Şehre girdiğim vakit, ışıklar yanmıştı. Ve şehirde koskoca bir hayat kavgası vardı.

Bunların hepsi yalan. Yukarıda anlattıklarımın hepsi yalandı. Ne Aptullah efendi vardı, nede ben mezarlığa gittim. Maksadım sizlere ölümü bir an hatırlatmaktı. O kadar.

Hoş fıkralar

Karı Koca arasında

Bayan — Sana bir şiş saç briyantini aldım, canım

Bay — Oh, beni düşün düğüne çok memmunum, sevgilim.

Bayan — Elbette. Bun yazınhanedeki kâtibene vercektim. Saçları paltonun üzerine fena halde dökülüyö

Tasarruf

Ahmet, arkadaşına şöyle dedi:

— Bu akşam karım konuşup, masrafı kısması söyleyeceğim.

Ertesi gün iki arkadaş tekrar buluştu. Öbürü Amede sordu:

— Ne oldu, konferans işe yaradı mı bari?

— Tabii. Sigaramla, karımı bırakıyorum.

KÂFİ GELİR

➤ Sayısı günden güne artan kahvehane'lerin geçim ne işsizlerin metelikleri..

Kafi gelir:

➤ Ganadhi gibi "açlığa grev," edebilirsem aldığım masrafı beni "gül gibi geçindirmeye,

Kâfi gelir:

➤ Akortsuz ses çürünası dinlemek istersen akşam üzümlü sebze pazarından, akşamdan sonra 4 yol ağzından geçmen.

Kâfi gelir:

➤ Halkevi temsil koluna "yilda bir temsil,"

Kâfi gelir:

➤ Bütün sene sırtüstü yatıp, bir gün Halkevinin çarşama raporu diye muhayyel rakamlarla karşımıza çıkanlar piyazlarına şimdiiye kadar inandığımız.

Kâfi gelir:

➤ Fırınlarmın önü, merhametli bir vatandaşın ağlatmayacağı

Kâfi gelir:

➤ H. P. jipine günde bir tenekecek benzin.

Kâfi gelir: